

Lauantai 9.7.2016

Iltaseurat 18.30

Leena Väyrynen-Si

Kahden maan kansalainen

**”Erämaan hiekastakin kasvaa puutarha,
uskon verso nousee, Herra, lahjanasi.”**

Tämän virren valitsi rippivirrekseen Aholansaassa viime lauantaina 33 nuorta. Kahden viikon aikana tutustuimme yhdessä elämään ja kristinuskon salaisuuksiin.

Ryhmä ei päästänyt meitä opettajiaan helpolla. Nuoret kysyivät ja haastoivat väittelemäänkin. Keskusteluihin varattu aika ei tahtonut riittää mitenkään — ihmeellisintä oli, että kukaan rippikoululaisista ei koskaan yrittänyt lopettaa keskustelua, vaikka ohjelmassa olisi ollut tulossa jotain meidän mielestämme hauskeempaa tekemistä.

Jälleen kerran myös elettiin todeksi sitä luottamusta ja avoimuutta, joka saassa vallitsee. Päivä päivältä saimme nähdä, miten ujonnäköiset nuoret avautuivat ja vapautuivat olemaan omana itsenään, hyväksytyinä ja arvostettuina.

Erytisen vaikuttanut olin siitä välittämisestä ja huolenpidosta, mitä nuoret osoittivat toisiaan kohtaan — varsinkin heitä kohtaan, jotka eniten tarvitsivat rakkautta.

Itse löysin Saaren hengen Herättäjä-Yhdistyksen opiskelijatyön myötä. Herännäisnuorten kuorossa sain ystäviä loppuelämäkseni. Körttikodin seuroista ja Aholansaaren talkooretkestä löysin sellaisen henkireiän ja uskonyhteisön, jota tarvitsin ja kaipasin.

Sain tukea teologisten kysymysten pohdintaan sekä erityisesti pappiskutsumukseni miettimiseen. Yhdessä veisattu rukous antoi tilaa hengittää ja myös levätä yhteisen uskon varassa. Seuroissa sai ihmetellä ja kysellä, esittää epävarman kysymyksen. Sitä ei tyrmätty tai yritetty selittää pois, vaan sen ääressä oltiin hiljaa ja annettiin virren vastata ahdistukseen.

In the Book of Isaiah the prophecy writer consoles the fellow believers:

”They shall build up the ancient ruins, they shall raise up the former devastations; they shall repair the ruined cities, the devastations of many generations. For as the earth brings forth its shoots, and as a garden causes what is sown in it to spring up, so the Lord GOD will cause righteousness and praise to spring forth before all the nations.” (Isaiah 61: 4, 11)

Apparently this part of the Book of Isaiah was written only after the nation returned from the Babylon, after forced to live in a foreign land for several generations. The whole time the Jewish people had been telling stories of the wonderful and beautiful Zion. Unfortunately the longing was not returned the way they thought it would.

When the Jewish people finally returned to Judeah, the former towns were in ruins, the gardens and grain fields were destroyed. They had to rebuild the city.

Perhaps this experience has evolved a dream of Messiah, and of future city, the New Jerusalem. That will repair all the wrong and injustice; and it will be a place for prosperity and peace.

In our lives, we may be able to have consolation of this experience of the Jewish people; that it is possible to move on from a private and common disappointment, and it may be a blessing in disguise.

(Jesajan kirjan kirjoittaja lohduttaa maanmiehiään ja -naisiaan:

”He rakentavat jälleen ammin raunioituneet asumukset, isiensä autioituneet tilat he ottavat käyttöön, pystyttävät hävitetyt kaupungit uudelleen ja ottavat viljelykseen kauan autioina olleet maat. Ja niin kuin maa työntää versoa, niin kuin puutarha saa kylvetyn siemenen kasvamaan, niin Herra, minun Jumalani, saa vanhurskauden versomaan, ja ylistys kohoaa kaikkien kansojen kuultavaksi.” (Jesaja 61: 4, 11)

Ilmeisesti tämä osa Jesajan kirjasta on kirjoitettu vasta sitten, kun kansa pääsi palaamaan pakkosiirtolaisuudesta Babyloniasta elettyään vieraalla maalla useiden sukupolvien ajan. Koko sen ajan juutalaiset olivat kertoneet ihanasta ja kauniista Sionin maasta. Valitettavasti paluu ei ollutkaan kaivatun kaltainen.

Kun juutalaiset lopulta pääsivät palaamaan Juudeaan, kaupungit olivat raunioina, puutarhat ja viljapelot tuhottuja. Heidän täytyi rakentaa kaikki alusta.

Tämä kokemus mahdollisesti kehittyi Messias-odotukseksi, uuden kaupungin, uuden Jerusalemin odotukseksi. Tämä korjaisi vääryydet ja epäoikeudenmukaisuudet, ja siellä vallitsisi yltäkylläisyys ja rauha.

Ehkäpä meidän on mahdollista saada lohdutusta tästä juutalaisen kansan kokemuksesta, että on mahdollista mennä eteenpäin yksityisestä ja yhteisestä pettymyksestä, ja kenties pettymykseen kätkeytyykin jotain hyvää ja siunauksellista.)

Jesajan kirjan kuvasto ja kaipaus uudistuneeseen hedelmätarhaan on siirtynyt myös meille kristityille, mutta saanut uuden muodon. Me odotamme iankaikkista Jumalan valtakuntaa. Tästä valtakunnasta me voimme kuitenkin saada esimakua jo tässä elämässä.

Samoin ollessamme Jumalan hoidettavina, yhteisen rukouksen ja veisuun kannateltavina, voimme saada lohtua ja tukea siihen, että Pyhä ja Kaikkivaltias Jumala näkee ja tietää, mikä on meille hyväksi ja mikä on elämämme suunta.

Apostoli Paavali kuvaa kirjeessään Korinton seurakuntalaisille seurakuntaa Kristuksen ruumiin jäseniksi. Pyhä Henki on annettu seurakunnalle rakennukseksi ja opastajaksi. Pyhän Hengen kautta

Kristus toimii maan päällä. Saksalainen teologi Dorothee Sölle on sanonut, että kristityt ovat Kristuksen jalat ja kädet maailmassa. Kristus voi toimia maailmassa vain, jos hänen jalkansa ja kätensä toimivat.

Meillä Suomessa on nyt ennennäkemättömän paljon sellaisia lapsia ja nuoria, jotka kasvavat kahden kulttuurin lapsina. Riippumatta siitä, minkälaiseen perheeseen he ovat syntyneet, viimeistään varhaiskasvatus ja koulu tekevät heistä suomalaisen yhteiskunnan jäseniä. Toivottavasti heitä kohdellaan tasavertaisina kaikissa yhteyksissä. On selvää, että monille näistä nuorista Suomi on heidän ainoa kotinsa. Silti moni heistä kokee rasismia. Tällainen on suurta julmuutta ja piittaamattomuutta.

Kristittyinä meidän on vakavasti kiinnitettävä huomiomme siihen, ettemme hyväksy rasismia omassa eikä toisen käytöksessä.

Kristus sovitti koko maailman synnit. Hänen valtakunnassaan vallitsee yltäkylläisyys ja rauha ihan jokaisella, siihen valtakuntaan on jokaiselle ovi auki.

Uudistetussa Siionin virressä veisataan:

"Tulla saatte, kaikki luodut, jälkeläiset Aadamin. Sovituksen päivä koitti syntisille viimeinkin. Älä enää pakene, pelätä ei tarvitse.	Herramme on huonoillekin runsaan pöydän kattanut. Tulla rohkenemme mekin, kujiltamme kutsutut. Armon ovi aukeaa, jokainen nyt tulla saa."
---	--

(Sv 1: 2, 4; uud.)